

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۱/۱۰/۳۱

لیکوال: سراج الحق بیرک زی خدران

د افغانستان خطرناکه گاونډي او د طالبانو په رسمیت نه پیژندلي واکمني دویمه او ورستی برخه

۶. د سعودي عربستان، افغانستان او طالبانو اړیکو ته یوه لنډه کتنه

پر افغانستان باندې د پخواني شوروي اتحاد د يرغل په مهال سعودي عربستان د کمونیزم ضد مجاهدين له هر اړخيزه پلوه تمويل کړل. د دې سربېره افراطي اسلامي سني ډلې لکه د القاعدې ترهگرې ډلې مشر بن لادن، هغه څوک چې د امریکایانو لخوا په پاکستان کې ووژل شو، د سعودي عربستان او خلیج هیوادونو څخه سیاسي، مذهبي ایډبالوجیکي او مالي مرستې ترلاسه کولې.

د ۱۹۷۹ یم کال د لسیزې په پیل کې سعودیانو او د پاکستانې پوځي اشتهالیشمنت جنرالانو او پنجابي ستراتیجستانو د خپلو سیاسي موخو لپاره د پښتنو په بنسټپانه کولو او سختدريځه کولو باندې کار پیل کړو. هممهاله په ایران کې د اسلامي انقلاب بهیر روان و. دوی په پښتونخوا کې خلکو ته اسلامي قوانین تشریح کول، کوم چې د سعودي پاچا سلاکارانو لخوا لیکلي شوي و. د متحده ایالاتو په مرسته او همکارې سعودي عربستان په افغانستان کې د شوروي یرغلگرو پر وړاندې د پاکستان په همکارې د افغان جهاد ملاتړ کاوه. د همدې همکارې په پایله کې د القاعدې سازمان وزیرید. د ریاض او اسلام اباد استخباراتي مامورینو په پښتونخوا کې د افغان کډوالو په پیغلو کې سلگونه دېني مدرسې جوړې او تمويل کړې. په پیل کې دا مدرسې د مجاهدينو د جلب جذب مرکزونو لپاره کارېدلې، چې بیا ورسته د طالبانو غورځنگ بنسټ ایښودونکي غړي د پاکستان د ای ایس ای په مرسته له همدې مدرسو څخه راپورته شول.

په ۱۹۹۶ کال کې له افغانستانه د شوروي اتحاد پوځونه ووتل، طالبانو د کورني جگړې ورسته واک ترلاسه کړ. هغه مهال د دوی اسلامي امارت یوازي د سعودي عربستان، متحده امارات او پاکستان لخوا په رسمیت پیژندل شو.

د پاڼو شمیره: له 1 تر 8

په ۱۹۹۸ کال کې کله چې طالبانو سعودي عربستان ته د القاعدې مشر ورسپارل رد کړل. د سعوديانو او طالبانو اړیکې سړې شوي. اسامه بن لادن له ای اېس ای سره ډیرې نږدې اړیکې درلودې. د بن لادن تر وژل کېدو پوره اته کاله هغه د ای اېس ای تر څارنې لاندې په ایبیت باد کې ژوند کاوه. القاعدې او طالبان لا تر اوسه ډیرې نږدې اړیکې لري او دوی به دغه اړیکې پرې هم نه کړي. په ۲۰۱۶ کال کې د القاعدې بل مشر ایمن الضواهرې له طالبانو سره بیعت کړې دی. د القاعدې ترهگری شبکې تبلیغاتي څانګې د طالبانو ایډیالوجیکي بریا له کبله دوی ته په ښکاره مبارکې ويلي ده.

په ۲۰۰۱ کال کې په نیویارک کې د یوولسمې سپټمبر ترهگریزو بریدونو او پر افغانستان د امریکایي یرغل ورسته سعودي او اماراتو په افغانستان کې د متحده ایالاتو لخوا د نویو حکومتي بنسټونو څخه خپل ملاتړ هم اعلان کړو. که څه هم له خپلج هیوادونو څخه شخصي مرستې تر دوه زره شلم کاله پورې طالبانو ته دوام درلودې. وسمهال طالبانو د سعودي ولیعهد محمد بن سلمان د منځلارې اسلام په مفهوم او کانسټ کې کوم، چې د هغه لخوا تبلیغ کېږي، مناسب خلک نه بلل کېږي. په تیوریکي ډول د طالبانو سختدریځه غورځنګ د ریاض لپاره د یوې وسیلې په توګه په تهران کې د شیعې رژیم په وړاندې هم کاریدلي شي. خو د طالبانو سره دغه ډول اتحاد ناشوني بریښي. دا اتحاد د عربستان او عربي اماراتو ترمنځ د قطر پر وړاندې د اقتصادي بندیزونو او مالوماتي جګړه له کبله په تضاد کې واقع کېږي. ځکه ریاض او ابوظبي د قطر کوشنې دولت په دوحه کې طالبانو ته د اړیکو یو دفتر خلاصولو له امله د ترهگری په ملاتړ تورن کړي دی. وسمهال د دوی ترمنځ د امریکا متحده ایالات په منځګرتوب خبرې اترې روانې دي. له بلې خوا د طالبانو او د ایران شیعې رژیم ترمنځ اړیکې بیا د ښه کیدو په لور روانې دي.

په حقیقت کې سعودي عرب هیڅکله له طالبانو سره خپلې اړیکې په بشپړه توګه نه دي پرې کړي. شتمن سعودي په افغانستان کې طالب جنګیالي، د بنسټپالنې جوماتونه او مدرسې تمویل ته دوام ورکړي دی. ریاض طالبانو ته اجازه ورکړې، خو په سعودي عربستان کې مالي مرستې راټولې کړي. په افغانستان کې د سعودي موخه د ایران د اغیزې مخنیوي یا کمول دي. په هر صورت سعودي وسمهال عربستان د طالبانو د واکمنۍ ته په محتاطانه ډول غبرګون ښودلي دی. د سختدریځو سره یووالی د ولیعهد محمد بن سلمان د پالیسیو سره سمون نه خوري، ځکه هغه وسمهال ځان د اصلاح غوښتونکو او منځلارې اسلامپالنې استازی بولي. په عربستان کې میرمنو ته د موټر چلولو اجازه ورکړل شوي ده. هلته خلک سینماکانو ته ازاد تللي شي. د لویدیځ پاپ موزیک کنسرتونه ترسره کېږي، دې ته ورته ډیر نور عامه اصلاحات د سعودي په ټولنه کې پلي کېږي. داسې انګیرل کېږي، چې سعودي عربستان د طالبانو سخت، بې ځایه، ورسته پاتې او محافظه کارې بنسټپالنې پالیسي ردوي. داسې ښکاري چې سعودي عربستان او طالبان یو بل ته د القاعدې سره د اړیکو ساتلو له امله نه دي سره نږدې شوي. دوی د طالبانو واکمنۍ په رسمیت پېژندلو په اړه اصلا فکر هم نه کوي.

سعودي یو له هغو دریو هیوادونو څخه و، چې د طالبانو رژیم یې په رسمیت پېژندلي و. وسمهال که څه هم طالبان ويلي، چې دوی نور هغه شان د ۲۵ کلونو پخواني طالبان نه دي. دوی د ښې ادارې رامنځته کولو لپاره بدل شوي دي، نور د نوویمو لسيزې سني سختدریځه خلک نه دي، چې لاسونه پرې کوي او نجوني ښوونځي ته نه پریردي، د ښځو او لږکیو حقونو ته درناوي نه لري. د دې سربیره د اسلام اصلي ټاټوبي سعودي عربستان او طالبان له یو بل څخه پردي شوي دي. سعودي عرب د افغان جهاد له تمویلونکي څخه د طالبانو سره تر سیالي پورې وتللي دی. د اسلام سپېڅلي دین زانګو سعودي عربستان اوس د هغې حالتو راوتلی، کوم، چې د سعودي شاهي کورني د یو سپېڅلي اسلام خپرولو لپاره کمپاینونه او تبلیغات کول.

۷. د طالبانو نوي واکمنۍ سره د قطر عربي هیواد اړیکې

د قطر عربي هیواد د افغانستان خونړۍ جګړیز کرکیچ د حللارې لټولو لپاره راډانګي دي. په دغه کوشنې صحرايي عربي هیواد کې د امریکا متحده ایالاتو پوځي اډې هم شتون لري. قطر د افغانستان په کرکیچ کې ځان پر نړیوال کچ منځګرتوب ته وړاندې کړي دی.

له ۲۰۱۳ کال راهېسي طالبان په پلازمېنه دوحه کې د اړیکو یو رسمي دفتر لري، هلته نړیوال منځګري هیوادونه او د افغانستان په جګړه کې ښکېل هیوادونه یو بل ته لاسونه سره ورکوي، بحثونه کوي او د امریکا او طالبانو ترمنځ د دوحې برخلیک ټاکنوکی هوکړه لیک لاسلیک شوي دي. د قطر هیواد له دې اسانتیاوو برابرولو سربیره له طالبانو څخه سیاسي ملاتړ هم کوي. که څه هم په حقیقت کې سعودي عربستان تر ټولو عربي هیوادونو په سیمه کې په خپله برترې او لاسبرې باندې ټینګار لري. دوی د طالبانو سره ډیر دیني، مذهبي ګډ مشترکات او شرعي قوانین هم لري. وسمهال د سعودي مشران په سعودي عربستان کې د شریعت قانون یو ډیر دقیق او محافظه کاره تفسیر پلي کوي. خو دا مهال قطر یې مخه نیولي. د قطر چارواکي په دې اند دي، چې په سیمه کې بنسټیز بدلونه راروان دي. قطریان غواړي، په دغه بدلونونو کې د یو بې پرې منځګري په توګه فعاله برخه ولري. د یو بریالي منځګري رول لوبولو سره دغه کوشنې عربي خلیجي هیواد غواړي، په سیمه کې خپل پابښت، سیاسي شتون او خپل اغېز د سعودي په پرتله لا پیاوړي جوت وکړي. د قطر یوه

جگپوري ډيپلومات طالبانو ته د يوه بڼه اسلامي نظام جوړولو په موخه د قطر دولتي نظام سيستم د يوې نمونې په توگه هم وړاندې کړي دي.

د طالبانو ايډيالوجيکه بريا د عربي اسلامي نړۍ لپاره يو دوه اړخيزه تېره توره په توگه ښکاري. په افغانستان کې د طالبانو واکمني په سيمه کې پر اسلامي نړۍ باندې خپل اغيز لري. په ځانگړي توگه پر مذهبي، توکمي او ايډيالوجيکي توپيرونو باندې د پاموړ اغيز لري. له دې امله په افغانستان کې ورستي پرمختگونه د ټولو گاونډيو هيوادونو او اسلامي نړۍ لپاره د يوې دوه مخيزې تورې مانا لري. تر ټولو لومړي گواښ پاکستان ته متوجي دي، که څه هم طالبان په پاکستان کې تمويل او هڅولي شوي دي، خو د پښتنو په زړه کې يوه نا رسمي غير فطري، استعماري کرښه شتون لري، د دې کرښې دواړو غاړو ته پښتانه پراته دي، له همدې سيمو څخه طالبانو خپل جنگيالي جلب جذب کړي دي. د دې گواښ شته، چې طالبان د سيمو کنترول په لاس کې واخلي او د افغانستان تاريخي خاورې بيرته له افغانستان سره يو ځای کړي.

۸. د افغانستان او طالبانو په اړه د ترکيې دولت پلانونه او ليوالتياوي

ترکيه او افغانستان په مذهبي توگه سره وروڼه هيوادونه بلل کيږي. ايا په ريښتيني مانا سره دوی په بهرني سياست کې هم سره وروڼه دي. پر کابل باندې د طالبانو واکمني څخه پېنځه ورځې ورسته د ترکيې حکومت او ولسمشر اردوغان خپل دريځ غوره او څرگند کړو. په داسې حال کې چې د طالبانو واکمني په اړه د ترکيې او نړيوالې رسنۍ په خورا شدت سره د خبرونو په خپرونو باندې بوختي وي. د ترکيې حکومت هڅه کوله انتظار وباسي، خو د طالبانو په واکمني کې د ځواک بدلون ښيي نښانې رابرسيره شي. ځکه ترکيه په يوه بې ثباته وضعيت کې ولاړه وه. ترکيه د خپلو ملي گټو ليوالتيا لپاره په انتظار کې وه. له يوې خوا د ترکيې سرتيري د ايساف ماموريت کې برخه درلودله، له بلې خوا دوی غوښتل د طالبانو سره خپلې ډيپلوماتيکي لارې هم خلاصي وساتي. تورکانو نه غوښتل، خو د دوی سرتيرو ته د وتونکي اروپايي او امريکايي سرتيرو په څير وکتل شي. د دې سربيره د ترکيې بهرنيو چارو وزارت په ډاډ سره اعلان وکړ، چې خپل سفارت يې د کابل هوايي ډگر ته ليردولي دي، خو د ترلو هيڅ کوم پلان نه لري. که څه هم طالبانو د ترکيې پلانونو سره مخالفت ښودلي و، خو ترکيه د کابل هوايي ډگر امنيت ساتنه کې مهم رول لوبول غواړي. ترکيې غواړي په کابل کې د واک تبديلي څخه گټه پورته کړي. که دغه پلان عملي شي، ترکيه له يوې خوا خپلې کړکيچني اړيکې له امريکا سره رغولي شي او له بلې خوا ترکيې دا هم خپلو ناتو ملگرو ته ښوولي شي، چې د ناتو څخه بهر د ترکيې مخ په ډيريونکي اغيز او خپلواکي د ناتو غړو هيوادونو په گټه تماميدای شي.

ترکيې د کلونو راهيسې په مکرر ډول ويلې، چې د خپلو گډو اسلامي ريښو او اړيکو له امله د نورو لويديځوالو لوبغاړو او ناتو هيوادونو په پرتله په افغانستان کې د ناتو ټولوالي ته ښې گټې راوړي دي. د ترکيې د فاع وزېر د کابل هوايي ډگر د پوځي عملياتو همغږي کولو کې ځښت ډير بوخت هم و، هغه وويل؛ مور به تر هغه وخته دلته پاتې شو، ترڅو افغان وروڼه مور غواړي. د ستراتيژيکي پلوه تورکانو غوښتل، د افغانستان په مهمه دروازه کې خپله پښه ايښودلي وساتي.

طالبانو په لومړۍ سر کې د ترکيې په هکله يو سوړ غبرگون وښود، غوښتنه يې وکړه، چې ترکيې سرتيري بايد د سپټمبر تر پايه ويستل شي. له دې ډاډه جوته کيږي، چې د ترکيې پلان په ناکاميدو دی. خو داسې ښکاري له کابل سره د گټور اړيکو په ساتلو کې د انقري ستره ليوالتيا لا شتون لري. ترکيه د پاکستان سره پياووي اړيکې لري، غواړي خپلې اړيکې هم له دې لارې پياوړي کړي. د ترکيې اصلي اندېښنه او ستونزه له افغانستان څخه د ترکيې په لور افغان گډوالو احتمالي بهير خوځښت هم دی. په ترکيه کې څلور ميليونه سوريایي کډوال مېشت دي. د ترکيې په ټاکنو کې اپوزيسيون سياستوالو د کډوالو ستونزه د خپلو ټاکنيزو کمپاينونو لپاره يوه مناسبه موضوع گرځولي. تورکي اپوزيسيون سي ايچ پي په خپل ټاکنيز کمپاين کې د سوري او افغان کډوالو پر وړاندې دا شعار کاروي. سرحد زموږ وياړ دی. ډېرې تورکي سياستوال په عامه توگه وايي، چې ترکيه د اروپايانو لپاره د کډوالو پناغري نه دی. د اردوغان حکومت د ايران او ترکيې پر پوله لکه د سوريې او ترکيې پر پوله يو بل اوږد او جگ ديوال جوړولو کار پيل کړي دی. د دې ديوال سربيره کډوال بيا هم ترکيې ته ورننوي. ترکيې ته د افغان کډوالو ورتگ کومه نوي خبره نه ده. ټول د طالبانو د واکمنيدو سره هڅېدلي نه دي. افغانان ترکيه د ترانزيت هيواد په توگه کاروي، د سوريایي کډوالو ورسته افغانان په ترکيه کې د کډوالو دويمه ستره لويه ډله ده. که څه هم رسمي شمېرې شتون نه لري، د اټکلونو له مخې تر ۵۰۰۰۰۰ پورې افغانان په ترکيه کې ناراجستر شوي شتون لري. کله چې د طالبانو واکمني د بهرنيو چارو سرپرست وزير په انفره کې د ترکيې له بهرنيو چارو وزير سره وکتل، د ترکيې بهرنيو چارو وزېر خبريالانو ته وويل، د افغان پلاوي سره د ورستيو پرمختگونو، ښځو ته په دولتي ادارو کې ونډې ورکولو، د نورو بشري حقونو تر څنگ په ترکيه کې د مېشتو افغان کډوالو د بيرته ستنيدولو موضوع مطرح کړي ده.

د انقري افغانستان پلان هم درې برخې لري. پوځي، سياسي او اقتصادي. د دې پلانونو د عملی کولو لپاره ترکيه له پاکستان او قطر سره نوي اتحاد رامنځته کړي دي. ترکيې د ناتو هيوادونو اتحاد په پام کې نيولو سره، انقري په دې ورستيو کلونو کې د قطر سره په پوځي برخه کې په پراخه کچه خپلې اړيکې پراخه کړي دي.

دوی اوس یو کوشنی بل اتحاد رامنځته کړی دی. که د ترکیې پلانونه د پلان له مخې پرمخ ولاړ شي، د دوحې، اسلام اباد او انقرې محور به د افغانستان په پالیسي جوړولو کې بل ډول سرعت راولي. پاکستان له طالبانو سره پټې ژورې اړیکې لري، ترکیه له قطر سره په پټو خبرو اترو او اړیکو بوخته ده. دا هغه څه دي، چې ولسمشر اردوغان یې غوښتونکی دی.

۹. د طالبانو واکمني ته د ایران شیعیه ملایان او اخوندان په څه ډول گوري.

د ایرانی رژیم او طالبانو ترمنځ اړیکې د مینې او نفرتونو څخه ډکې اړیکې دي، په بله وینا دوی په خپلو کې د بې باورۍ، د مینې او نفرتو اړیکې لري. دواړه د امریکا په اړه ګډ دریځ لري، دواړه امریکا نه خوښوي. په دې مانا چې زما د دینمن دینمن زما دوست دی. خو په دیني او مذهبي مسایلو کې بیا له یو بل سره سیالي کوي. طالبان د سني سختدریځه اسلام ملاتړي دي، ایران بیا په افغانستان کې د شیعیه گانو لږکیو حقوق او بر لاسي غواړي. همدغه ټکی د طالبانو او ایرانی اخوندانو ترمنځ د شخړې یو مهم عنصر ګرځیدلي شي، ځکه طالبان هم مجبورېږي، څو په ایران کې د سني لږکیو د حقونو څخه دفاع وکړي. د طالبانو واکمني د ایران سیمه ییزو ګټو لپاره ستراتیجیکي ستر ګواښ دی.

په ۱۹۹۸ کال کې طالبانو په مزارې شریف کې یوولس ایرانی وګړي ونيول او ووژل. ایران د خپلو اتباعو تر وژل کېدلو ورسته اوو یا زره کسيزه پوځ د افغانستان سویلي پولې ته د برید او د جګړې په نیت ځای پر ځای کړو. د جیو ستراتیجیکي پلوه طالبان به سعودي عربستان ته د اغېز لاره هواره او اسانه کړي. په افغانستان کې یو شیعیه او ایران ضد حکومت کولې شي د ایران لپاره جدي امنیتي ننګونې رامنځته کړي. ایران د افغان نسکور شوي حکومت سره د ښو اړیکو په درلودلو سره سره بیا هم د طالبانو سره په پټې او ښکاره اړیکې درلودلې دي. دوی طالبانو ته مالي مرستې او وسلې برابرولي او طالبان د ایران په مشهد ښار کې یو دفتر لري. د طالبانو پخوانی مشر ملا منصور په پټه ایران ته تللي و، کله چې د پاکستان ای ایس ای له دې پټ سفره خبریږي، امریکا ته د تګ او بیرته تګ په اړه مالومات ورکوي، نوموړي د امریکایي پاکستانی د ډورن الوتکو په برید کې وژل کېږي. په افغانستان کې د سیال متحده ایالاتو ماتې په هیڅ ډول د ایرانی مشرانو او په پلازمینه تهران کې د خوښیو او خوشالیو لامل نه شو. ایرانیانو د امریکایي سرتېرو د وتلو څخه څو میاشتې مخکې د طالبانو سره ډیپلوماتیکې اړیکې تېنګې کړي وې. که څه هم ایرانی شیعیه اخوندان په طالبانو باندې هیڅ اعتبار او باور نه لري.

په ۲۰۰۱ کال کې کله چې د امریکا یرغل پیل شو، ایرانی رژیم د طالبانو رژیم په نسکوریدو کې د امریکایانو د برید پر مهال د دوی سره پوځي او استخباراتي مرستې او ملاتړ وکړو او د شمالي ټلوالې سره خپلې اړیکې ټینګې کړې. ایران په دودیزه توګه د شمالي ټلوالې سره متحد هیواد پاتې شوي دی. لنډه دا چې ایرانیانو د امریکایانو سره مستقیمې خبرې وکړې، چې دوی په ډیرو مسایلو او برخو کې د امریکایانو ملاتړ کوي. ایرانی رژیم تر دې حده د طالبانو په نسکورولو باندې خوښ و. د ایران اخوندانو خوښي او خوشالي ترهغې پورې دوام وکړ، کله چې د امریکې ولسمشر جورج ډبلیو بوش ایران د شررات محور یوه برخه وبللو. ایرانی اخوندان نه غواړي یو ځلې بیا خپلې تیروتنې تکرار کړي، نن دوی په طالبانو کې د امریکایي ضد ورور روحیه ویني. دوی غواړي طالبان په دې پوهه کړي، چې په ریښتیني مانا سره د ملي وحدت یا یو ټولشموله حکومت رامنځته کړي، څو د افغانستان ټول لږکي قومونه په کې شتون ولري.

په افغانستان کې نه یوازې ثبات او د کډوالي مسئلې د ایران لپاره مهمې مسئلې دي، بلکې ایران په سیمه کې د شیعیه گانو پیاوړتیا، د داعش پر وړاندې مبارزه او اقتصادي اړیکې پالل غواړي. ایران ته د هلمند او هریرود سندونو اوبه ور بهیدل غواړي، همدارنګه ایران په خپلو ۹۲۱ کیلومتره سرحدي سیمو کې له افغانستانه د ورتلونکي مخدره توکو قاچاق او د جنایي جرمونو سره لاس او ګریوان دی.

ایران تر اوسه د افغانستان لوی اقتصادي ملګری هم پاتې شوي دی. که طالبان په یوه ټولشموله باثباته حکومت جوړولو باندې بریالي شي، په هغه کې افغان شیعیه لږکي هم برخه ولري. دا به د طالبانو او ایران ترمنځ د ښو اړیکو جوړولو یو لامل وګرځي. ایران له بې ثباتۍ سره مخ دی، له همدې امله ایران د خپل امنیت او ثبات لپاره د ماسکو فارمې غونډې په څېر یوه بله غونډه د افغانستان د شپږو ګاونډیو هیوادونو څخه تهران کې را بللې وه.

۱۰. په افغانستان کې د هند زور تاریخي رول او اغېز

هندوستان د افغانستان په بیا رغونه کې دوه نیم میلیارده یورو پاکونه کړي. دا مرستې د زیربنايي او پراختیایي پروژو په تمویل کې کاریدلي دي. ښوونځي، سړکونه او د اوبو سترو بندونو سربیره د بېلګې په ډول د ولسي جرګې ودانۍ جوړول او داسې نورې لویې وړې پروژې باندې لګول شوي دي. هندوستان په افغانستان کې لارې جوړولي، خو پاکستان بیا په بمونو الوځولي. د طالبانو واکمنیدو سره په سیمه کې د چین او پاکستان اغیز مخ په ډېریدو دی. د چین په پرتله هند له طالبانو سره ډیر ورسته اړیکې نیولي دي. د هند د بهرنیو چارو وزیر سبرامنیم جی شنکر ویلي دي، چې د افغان ولس سره به اړیکې همداسې دوام ولري.

د طالبانو واکمنیدو ورسته هند د خپل سفارت کاروونکي له کابله ویستل او د وسمهال موجوده شرایط په پام کې نیولو سره هند د خپل سفارت د تړلو پریکړه کړي. هندوستان خپل زور ملګری افغانستان له لاسه ورکړو.

په ۲۰۰۱ کال کې د طالبانو رژیم د پرځیدو راهیسي هندوستان د افغان حکومت یو دوست هیواد و، هند د افغانستان په بیا رغونې چارو کې مهم مرسته کونکی هیواد و. هند د سوداګرې په برخه کې د افغانستان یو خورا مهم ملګری هیواد و، هند د کرهني، انرجي، بنوونې روزني او د روغتيايي چارو په برخه کې ستر مرسته کونکی هیواد و. افغانانو تل د پاکستان په پرتله د هند مرستو او همکارو ته پوره ارزښت ورکړي دي. د طالبانو ډله کې داسې ځینې عناصر شتون لري، چې د پاکستان په اشاره د هند دوست هیواد سره دښمني پالل غواړي. د هند او پاکستان نیابتی جګړې ته اور ولاندي کوي. لکه په کابل کې د هند په سفارت څو ځلي ترهګریزه بریدونه تر سره شول. د هند فونسلګري تر بریدونو لاندې راغلي. د هند په سترګو کې طالبان په افغانستان کې د پاکستان اوږد شوی لاس دی. طالبانو یوازې په دې ورستیو کې د لویدیځوالو ځواکونو وتلو ورسته د هند چارواکو سره اړیکې ونیولي. هند د افغان حکومت ګړندي سقوط او په کابل کې د طالبانو واکمني په ډیره اندیښنې سره څاري.

هند د طالبانو په هغه ژمنو لږ باور لرلې شي، کوم چې طالبانو ویلي دي، چې دوی به په خپله خاوره کې ترهګري ډلې نور ونه زغمي یا و نه ساتي. هند دا تمه لري، چې افغانستان کې په زیاتیدونکې ډول ترهګرو ته خوندي پټځایونه برابر شي، لکه وسله والو ډلې لشکر طیبه او جیش محمد د پخوا په څېر هندي موخي تر جدي بریدونو لاندې ونیسي.

د افغانستان او هندوستان ترمنځ ډیرې تاریخي لرغوني اړیکې شتون لري. کوشني کابل د هند په پلازمینه ډیلي کې د یوې سیمې نوم دی. که څوک غواړي د افغانانو او هنديانو ترمنځ اړیکې وپلټي، نو هغه دې د نوي ډیلي سولې بنارګوتي لاجپت نگر ته سفر وکړي، چېرې چې د هندي ژبي سربریره دوی نورې ژبې پښتو او دری اوریدل کېږي. یوازې په دغه سیمه کې تر ۳۰۰۰۰ ډیرې افغانې کورنې استوګنې دي.

لاجپت نگر د افغان کالوني په نامه یادېږي. دلته د افغانانو رستورانونه او سوپر مارکیټونه شتون لري. د هند او افغانستان ترمنځ ډیرې اوږدې ګډې تاریخي اړیکې شتون لري.

په ۱۸۹۳ کال کې بنګالی شاعر او ادبي وتلي څېره د نوبل جایزې ګټونکی رابندر نات ټاګور خپله نوموتې کیسه (کابلې والا) لیکلې، هغه دا کیسه په کلکته کې د یوه افغان په اړه لیکلې، چې هغه له خپل کور کابل څخه ډیر لري ژوند کاوه. له دې وراخوا حتی د پیرو پیرو دمخه د هند نیمې وچې تاریخ د افغان واکمنانو لخوا اغېزمن شوي دي. د بېلګې په ډول په ډیلي کې د لودي باغونه دي، چې د لودیانو، غلجیانو، غزنویانو او دورانېانو سلسلې پورې دا تاریخ رسېږي. دا ډول تاریخي ګډ تاریخ او ورته والي د نور شیانو په منځ کې تل د دې حقیقت لامل ګرځېدلي، چې د افغانستان او هند ترمنځ په سیاسي او ډیپلوماتیکه کچه بڼې اړیکې وساتل شي. دغه دواړه تاریخي هیوادونه یو ګډ دښمن لري. هغه پاکستان دی، چې د دې دواړو هیوادونو په خاوره کې په جعلی او تصادفي توګه د انګریزي امپراتوري لخوا رامنځته شوي دي. پاکستان د هند تر ټولو سر سخت سیال دی. هند اوس مجبور دی، له افغانستانه د نړیوالو ځواکونو د وتلو له پایلو سره ژوند وکړي.

۱. په افغانستان کې د پاکستان بېشمېرې پوځي او سیاسي ستراتیجیکه لاسوهنې

د ۱۹۷۹ کال په افغانستان کې د شوروي اتحاد له پرغل راهېسي ای ایس ای پرکنده رول لوبوي. په افغانستان کې د افغان مجاهدینو هیڅ یوې ډلې د پاکستانی پوځیانو ستراتیجیکې ژورې موخي او تمې پوره نشوي کړای، تر هغه چې طالبان صحنې ته راوستل شول. د پاکستان پوځ تل په دې هڅه کې و، څو طالبان تر خپل کنټرول لاندې راولي. پاکستان د کلونو کلونو راهیسي د خپلې ستراتیجیکې ژورې پالیسيو په چوکاټ کې د نړیوالې ځواکونو، د افغان حکومت او د طالبانو غورځنګ سره د منافقت له امله ډبل رول لوبولي دي. پاکستانی استخباراتي ادارې ای ایس ای د خپلې ستراتیجیکې پالیسي کې د طالبانو جوړښت ته هم وده ورکړي. پاکستان تل د طالبانو په ملاتړ او تمویلولو کې لوی لاس درلودلی دی. پاکستان تل طالبانو ته د خپلې بهرنې پالیسي کې د یوې سیاسي وسیلې په توګه کتلي او کارولي دي. پاکستان تل ځینو پښتنو ته د خپلو سیاسي شومو موخو ترلاسه کولو لپاره وسلې او پیسې ورکړي دي.

له افغانستان سره د هند اړیکې تل له پاکستان سره په سیالی باندې ولاړې دي. هند هڅه کوي، څو په افغانستان کې د پاکستان سیاسي اغیز مخه ونیسي او نه غواړي، چې ټول افغانستان د اسلام اباد د واک او اغېز سیمه وګرځي. د دواړه مشر او کشر وروڼه او دښمن هیوادونه په افغانستان کې متضادي غوښتنې او پالیسي لري. هند هېڅکله د پاکستان په څېر په افغانستان کې استعماري اغیز نه دی موندلی، خو هند تل په افغانستان کې د پانګونې، د بیا رغونې چارو، د اوبو بندونه جوړولو، ساختماني چارو ترسره کولو له امله په کابل کې افغان دولتونو ورته به درنه سترګه کتل کېږي. په ۲۰۲۱ کال کې د طالبانو د پرځیدو ورسته هند له افغانستان سره دوستانه اړیکې لري. هند په جګړه ځپلې افغانستان کې پرمختیایي چارو ته ډیر پام کړي دي. پاکستان تل له دې وپریږدلي دي کله چې له یوې خوا هند او له بلې خوا افغانستان ترمنځ ایسار پاتې شوي دي. کله چې د کابل او ډیلي واکمنانو بڼې اړیکې درلودلې دي، پاکستان ته بیا سخته نارامه تبه ورغلي ده.

پاکستان په دوو استعماري کرښو کې رامنځته شوي هیواد دی. د پاکستان د بهرنې سیاست لومړني ستن د هند سره د کشمیر شخړه او په کشمیر کې د لاین اف کنټرول کرښه ده. د پاکستانی د بهرنې سیاست دوهمه مهمه ستن د پښتنو د ملتپالنې احساسات ځپل او لمنځه وړل دي. دغې دویمې ستنې پاکستان پر سیمه ییز او نړیواله کچ له

سترو کرکچونو او ننگونو سره مخامخ کړي هم دی. له همدې امله پاکستان تل د نړۍ په ډیپلوماتیک ډگر کې یوازې پاتې شوي دي. په همدې دویمه موخه باندې دلته لږ تمرکز کېږي. د اوویایمو کلونو راهیسې پاکستان تل هڅه کړې، خو په کابل کې یو پاکستانی پلوه تحت الحمایه یا د پاکستان تر اغېز لاندې د پښتنو یو کمزوری ګوډاګي حکومت رامنځته کړي او ملاتړ ترینه وکړي. د اسلام اباد او راولپنډي واکداران غواړي د دې ستراتیجیکې ژورې پالیسي له لارې دوی نورې موخې ترلاسه کړي.

لومړۍ موخه د ډیورنډ په رسمیت نه پیژندل شوي انګرېزي کرښه په افغان ګوډاګي حکومت باندې په رسمیت ومنې. دویمه موخه د ډیورنډ کرښې په دواړه غاړو کې د پښتنو ملتپالنې احساسات چې خپلې ورسې کچې ته رسېدلې وځپي یا له منځه یوسي. پنجابي جنرالان غواړي د پښتنو د ملتپانې سیاسي ځواک په پلازمینه کابل کې ترور یا ووژني.

په ۱۸۹۳ کال کې د ډیورنډ استعماري غیر رسمي کرښه د برتانوي امپراتورۍ لخوا پر افغانانو باندې د سلو کلونو لپاره تحمیل شوې. د دغې استعماري کرښې د اعتباري موده د ۱۹۹۳ کال کې باطله او ختمه شوې ده. په ۱۹۴۹ کال کې د افغانستان ولسي جرګې په غوڅ اکثریت پرېکړه کړې، چې د ډیورنډ کرښه نوره ټوله شوې ده. منځني پښتونخوا یا ازاده قبايلي سیمې د پاکستان په اساسي قانون کې ځانګړې ځای یا حالت لري. د اسلام اباد واکمنانو د منځني پښتونخوا نیمه خپلواکې سیمې سره د یوې محاصره او منضوي شوې سیمې په توګه چلند کېږي. پاکستانی پوځیان د لومړي ځل لپاره د ترهګرۍ ضد جګړې تر نامه لاندې یو اتیا زره کسيزه پوځ آزادي قبايلي سیمې ته وردننه کړي دي. دې پرغلګر پوځ ډیر پښتانه ووژل، ترې تم کړل، کورونه او کلي وړان کړل، چې په پایله کې د دې ناروا ظالمونو په وړاندې د پښتون ژغورنې غورځنګ خپل سر راپورته کړي دي.

لر او بر پښتانه افغانان د انګریزي امپراتورۍ لخوا په یوه ډیره ناروا، ظالمانه او په خپلسر د یوې هوايي کرښې لخوا بېل کړل شوي دي. اوس همدغه لر او بر پښتانه یې په وړاندې مبارزه کوي. دغه اټکلي ۲۴۵۰ کیلومتره استعماري کرښه انګرېزانو په کاغذ کې په دقیقه توګه نه ده کښلې. پښتنو کلونه کلونه د دې هوايي کرښې سربیره پر کرښه تګ راتګ کړي دي، خو اوس پنجابي پوځي اشتبلیشمنټ د ترهګرۍ ضد جګړې تر نامه لاندې د طالبانو د مخنيوي لپاره په خپلسر د انګرېزانو په پل د ډیورنډ پر فرضي کرښه باندې د افغانستان په خاوره کې ازغن تار لګولي دي.

پاکستاني پوځي اشتبلیشمنټ او د پوځ مشرتابه له هیڅ بلې سناریو څخه دومره ویره نه لري، لکه د هند او افغانستان سره په دوو جبهو کې د جګړې سناریو څخه ویره لري. پاکستان د خپلو ګټو لپاره له افغانستان سره د یو ډول اسلامي بلاک رامنځته کېدو شونتیا هم ویني، خو د سیمه ییزو ځواکونو لکه هند، چین، ایران او روسیې سره ښه سیالي وکړای شي او په پایله کې ان د لویدیځو هیوادونو سره په مساوي توګه مخامخ شي. داسې کړه راپورونه هم شتون لري، کله چې طالبانو په دوحه کې له امریکایانو سره د روغې جوړې په اړه خبرې اترې کولې، طالبانو په دوحه کې د پاکستان په سفارت کې د پنجابي متخصصینو سره په ځانګړي دفتر کې مشورې کولې. طالبانو د افغانستان د نیولو لپاره یوازې خپله ټګلاره نه ده جوړه کړې، له دوی سره په ستراتیجی پاکستانی پوځ همکاري کړې. د پاکستان ستراتیجیکې ژورې پالیسي په دې ولاړه ده، خو په افغانستان کې یو کمزوری پاکستان پلوه تحت الحمایه حکومت کنترول په لاس کې ولري. د طالبانو واکمنۍ سره اوس پاکستانی پوځي اشتبلیشمنټ خپلې موخې ته رسېدلې بریښي. پاکستان غواړي، خپله زړه ستراتیجی پلې کړي او خپلې اقتصادي او سیاسي موخې تر لاسه کړي. پاکستانی پوځي اشتبلیشمنټ غواړي، چې طالبان خپل پام هند ته او په ځانګړي توګه کشمیر ته هم ورواړوي.

پاکستاني طالبان او پاکستانی پوځیان په خپله پوځي جګړه کې هیڅ ډول بنسټیز ایډیالوجیکي تضادونه نه سره جلا کوي. پاکستانی طالبان د پاکستان پوځي مشرتابه ته له دې امله په غوسه دي، ځکه دوی د امریکایانو لپاره د پاکستان په خاوره کې د طالب مشرانو پر ضد د بی پیلوټه الوتکو بریدونو ته اجازه ورکړې. همدې پاکستان طالبان په ښو او بدو طالبانو باندې ویشلي دي. د اسلام اباد ملاتړي افغان طالبان ښه طالبانو بولي او پاکستانی طالبان کوم چې د افغان طالبانو سره نږدې اړیکې لري، د بدو طالبانو په نامه نومولې دي او د هندوستان پیداور یا محصول ګڼي. وسمهال پرته له شکه د افغان طالبانو واکمني د پاکستانی طالبانو مورال خورا پیاوړي کړي دي او دوی ته یې نوې هیلې وربښلي دي. ټي ټي پي د خپلې بریا په اړه ډیر ډاډمن شوي دي. ټي ټي پي په دې ورستیو کې د امریکا او ناټو ځواکونو او اډو څخه ډیرې وسلې ترلاسه کړي هم دي، کومې چې د افغان طالبانو لخوا نیولې شوې دي. همدې نویو وسلو او د افغان طالبانو واکمني په پښتونخوا کې د طالباني شریعت نافذولو اراده لا نوره پیاوړي کړې ده. طالبان به د خپلو ژمنو سره سم په افغانستان کې نورو سختدريځه ترهګري ډلې لکه داعش او د ختیځ ترکستان اسلامي غورځنګ مهار کړي، خو د ډیورنډ پر کرښه ټي ټي پي نشي مهارولي.

پاکستان په خپل بهرنی سیاست کې او پوځي دفاعي ستراتیجیکې ژوره پالیسي کې د هند په وړاندې تل طالبانو ته د یوې الې په توګه کتلي او کارولي دي. له همدې امله په وسلو سمبال کېږي او په لوجیسټیکي ډول تمویل کېږي او هلته پنځایونه ورته برابر کېږي. په ورته وخت کې پاکستان د طالبانو بیا واکمنیدلو ته په متضاد ډول هم گوري. د دوی سیاستونه له بهاماتو او شکونو څخه ډک دي، ځکه د افغان طالبانو واکمنیدل په پاکستان کې د

سختدریځي اسلامپالې ډلې پاڅونونو ته تشویقي یا هڅول کيږي. پنجاب د طالبانو مالي او لوجیستيکي ملاتړ د خدای د رضا لپاره نه کوي. پر کابل د طالبانو واکمنیدو ورسته د پاکستان د ای ایس ای مشر کابل ته را تگ کوم تصادفي سفر نه و. د دې سفر مانا دا وه، چې افغانستان اوس د ستراتیجکي ژورې پالیسي له مخې د دوی د سیاسي اغیزې سیمه ده. له همدې امله دوی د طالبانو په سر پرسته کابینه کې لاسوهنه وکړه او ورباندې خپله پاکستانی ټاپه ولگوله. په ورته وخت کې د عمران خان د بهرنیو چارو وزیر په ډیره سپین سترگې سره د طالبانو په رسمیت پیژندلو لپاره پر نړیوال کچ لابیگري کوي، خو د نړیوالو پام پاکستان ته راوړوي. پاکستان په خپله دا جرات نشي کولي، خو د طالبانو واکمني په رسمیت وپېژني.

۱۲. د خطرناکو گاونډیو هیوادونو په وړاندې د طالبانو ستراتیجی او پالیسي

طالبانو د څو لسیزو جگړو ورسته له جگړې ستري افغان ولس ته د سولې او نظم راوستلو پالیسي وړاندې کړي ده. د طالبانو ستراتیجی پر افغانستان باندې متمرکز ده. طالبانو ویلي؛ چې غواړي د شریعت یا اسلامي قانون په هیواد کې واکمن کړي. طالبانو په وار وار په ټینگار کړي او د دوحې په تړون کې له امریکایانو سره ژمنه کړي، چې دوی نه غواړي ترهگري ډلې لکه القاعده او نورې ترهگرو ډلو ته له افغانستان څخه په نورو هیوادونو کې د فعالیت فرصت برابر کړي، همدارنگه نورو هیوادونو ته به گواښ هم نه پېښ نه کړي او ترهگرو ته په افغانستان کې هم ځای نه ورکوي. طالبان دا هم ویلي دي، موږ به هیچا یا هیڅ کومې ډلې ته اجازه ور نه کړو، چې زموږ خاوره د نورو هیوادونو پر ضد وکاروي. طالبانو د اسلام باد له سیاسي، پوځي مالي او لوجیستيکي ملاتړ له خوندیتوب څخه شه خوند اخیستي دی. که څه هم پاکستان په رسمي ډول د یوولسم د سپتمبر د ترهگرېزو بریدونو ورسته د ترهگرۍ ضد جگړه کې د امریکا متحده ایالاتو یو کلک ملگری و. په اصل کې پاکستان نه د امریکا او نه هم د طالبانو د اعتبار وړ ملگری دی، لکه څنگه چې په وار وار نیوکې هم پرې شوې دي. لویدیځ دولتونه ټول پوهیدلي، چې پاکستان ټولو سره ډوبل رول لوبوي. د طالبانو د بیا واکمنیدو سره پاکستان ځان گټونکي محسوسوي. ځکه د دوی سرسخته دښمن هند په افغانستان کې هیڅ ډول اغیز نور لري. داسې ښکاري، چې د چین ترڅنگ پاکستان هم یقیناً د اوسني وضعیت گټونکي وي. د افغانستان په کرکیچ کې پاکستان او ایران کلیدي رول لوبوي. د طالبانو بریا یقیناً د دوی لپاره یو لوی خطر هم دی. د طالبانو د بریا سره نه پاکستان او نه ایران په ارامه توگه خپله ډډه لگولي شي. پاکستان دا خطر په سترگو ویني، چې اسلامپالې ډلې اوس په پاکستان کې ځواکمني شي او د ځواکمنتیا خورا لوړ اساس ومومي. ایران لږ تر لږه د گاونډیتوب اړیکو تمه لري، د دغو دواړو گاونډیو هیوادونو غبرگون به په سیمه کې لوی اغیز ولري. دلته د اتومي وسلو د خطرونو په اړه هم اندېښنې شته، د امریکا د ملي امنیت پخواني سلاکار جان بولټین د جرمنی یوې ورځپاڼې ته د افغانستان گاونډیو هیوادونو د اتومي پروگرامونو ته به اشاره کې ویلي دي، چې په افغانستان کې د نوی اتومي خطرونو گواښونه سبا یا په دیرشو ورځو کې نه رامنځ ته کيږي، خو په منځمهاله موده کې خامخا را منځته کيږي. هغه بیا وايي، چې د افغانستان مسئله یوازې د افغانستان پورې اړه نه درلوده. په افغانستان کې د امریکا شتون تل د دواړو گاونډیو هیوادونو د اتومي پروگرامونو په اړه مالومات راټول هم وه. د ۲۰۰۱ کال راهیسي د امریکا حکومت پوهیږي، چې طالبان هم له اتومي وسلو سره لیوالتیا لري.

د طالبانو بریا ته گاونډي هیوادونه د کډوالۍ یوې نا حل شوي ستونزې په توگه هم گوري. له هغې ورسته چې طالبان واک ته ورسیدل، د افغانستان گاونډیان د کډوالو ورتگ بهیر اندېښمن کړي. ایران او پاکستان له طالبانو سره ډېرې مختلفې اړیکې لري. په داسې حال کې چې ایران د دوه زرم کال د پیل راهیسي د طالبانو سني سختدریځي ډلې په وړاندې د خپل دښمنانه دریځ سره سره پراگماتیک عمل هم کوي، خو پاکستان د طالبانو د لومړني واکمني او اوسني واکمنۍ څخه په پټو سترگو ملاتړ کړي او کوي.

د طالبانو واکمنۍ د چین او پاکستان لویه بریا گڼل کيږي. چین او پاکستان پوهیږي، چې طالبان د یو لږ سختو ننګونو سره مخامخ دي، چین او پاکستان دواړو په هر ناوړه حالت کې د ستراتیجکي ملگرو په څیر له یو بل سره همکاري کوي. خو د طالبانو په اړه یوه گډه ستراتیجی جوړه کړي او طالبان دې ته محبوروي او هڅوي، خپلې کړي ژمنې عملي کړي، طالبان تر اوسه په یوه ټولشموله حکومت رامنځته کولو کې پاتې راغلي دي، د طالبانو حکومت تر اوسه پر ملي او نړیوال کچ په رسمیت نه دی پیژندل شوي. طالبان تر اوسه د سیمه ییز امنیت او ثبات ساتلو او ودې لپاره کوم پلان یا تگلاره نه لري او په نړیوالو نورمونو ولاړ یو منځلارې کورنی او بهرنی سیاست هم نه لري. د دوی حکومت نه ملي او نه نړیوال مشروعیت لري. کله چې طالبان په لومړي ځل را ښکاره شول، خلکو خوشالیانې کولي، د افغانانو له پوره ملاتړه برخمن شول، نن هېڅوک خوشالي نه کوي، خلک ویره لري، خلک غواړي په ډله ییزه توگه له افغانستانه وتښتي. داسې ښکاري، چینایان هم د طالبانو په لفظي بیانونو بې باوره شوي وي. چینایان د طالبانو سره ډېرې نږدې اړیکې لري. د چین د بهرنیو چارو جگپوړي چارواکي په بیجینگ او دوحه کې د طالبانو پلاوي سره وکتل. طالبانو له چینایانو سره ژمنې کړي، چې د خپلې واکمنۍ پرمهال به منځلارې سیاستونه پالي کوي، خو چینایان تر اوسه ډیر لږ په طالبانو باندې باوري دي. چینایان دا ویره لري، چې طالبان به اسلامي ترهگرو ته پټځایونه ورکړي او د چین پر خاوره به بریدونه تر سره کړي، لکه د پاکستان په کراچي بندري ښار کې پر چینایانو بریدونه ترسره شوي، چې مسوولیت پاکستانی

طالبانو په غاړه اخیستلي دي. د طالبانو واکمنیدو سره د پاکستانی پوځي جنرالانو او د ای ایس ای مامورینو اوږد مهاله خوب ریښتیا شو. کله چې په کابل کې د طالبانو پاکستان پلوه حکومت واکمن شو. د طالبان بریا د سیمې هیوادونه یې له یو لړ ننګونو سره مخامخ کړي دي.

ټولیزه پایله: امریکایانو په افغانستان کې لکه د ویتنام کې په څېر پوځی ماتې نه ده خورلي، خو د دوحې تړون له مخې د سرتیرو وتلو پرېکړې د طالبانو بریا شونې او ګرندې کړه. افغانستان پرغلګرو لپاره یو مرداب یا لجن زار دی، چې هر څوک کولې ورغورځیدلي، خو ډیر لږ ترینه په خوندی او سالمه توګه راوتلي شي. د افغانستان په خونړۍ کړکېچ کې چې څومره ګاونډی هیوادونه د لاسوهنې رول لري، هغومره د ستونزو د حلارې په برخه کې هم رول او اعېز لري. هیڅوک د پاکستان، ایران، هند، چین، روسې او نورو ګاونډیو هیوادونو رول په پام کې نه نیولو پرته د افغانستان شخړه او کړکېچ په بشپړه توګه نشي درکولې. کله چې په افغانستان کې بېلا بېلې متفرقه ګټې او لیوالتیاوې کارول کیږي، بیا افغانستان د بهرنیو ځواکونو د لویې ډګر ګرځیدل کیږي، لکه څنګه په تیرو وختونو کې څو ځله د بهرنیو ځواکونو د لویو ډګر او د فوتیبال ټوپ ګرځیدلي و. د طالبانو له واکمنۍ څخه تر دې دمه څه باندې دوه میاشتني تیریري، طالبانو د خپل حکومت په رسمیت پیژندلو لپاره ډېرې هڅې ګرندې کړي دي. خو یوه دولت تر اوسه په ښکاره ډول په رسمیت نه دي پیژندلي. په حقیقت کې د طالبانو واکمې په رسمیت نه پیژندل یوازې لار ده، چې پر طالبانو سیاسي فشار راوړل شي، څو یو پراخ بنسټه ملي حکومت جوړ کړي. په ځانګړي توګه د بشري او د ښځو حقونو ته درناوی وکړي. په رسمیت نه پیژندلو کې د افغانستان دولت مطرح یا تر پوښتنې لاندې نه دی. د نړیوالو قوانین له مخې دولتونه د حکومت بدلون په صورت کې خپل شتون ته دوام ورکوي. حتی که واک د کودتا یا د اشغال له لارې بدل شوی هم وي. د ملګرو ملتونو د امنیت شورا پېنځو نړیوالو ځواکونو د طالبانو پر وړاندې د ګډ دریځ پرېکړه کړې ده. دوی د طالبانو څخه په افغانستان کې د ټولشموله حکومت، د سولې او ثبات ټینګښت غوښتنه کړې ده. دا غوښتنې د نړۍ پېنځو زبرځواکونو د طالبانو مخې ته د مشروعیت لپاره ایښودلي دي. چین او روسیه هم په کې ګډون لري. د ملګرو ملتونو د امنیت شورا پېنځو دایمي غړو د ملګرو ملتونو د عمومي غونډې په څنډه کې د سختدریځو اسلامپالو طالبانو پر وړاندې د ګډ دریځ په اړه هوکړه کړې. د طالبانو د واکمنېدو ورسته متحده ایالاتو، بریتانیا، فرانسې، چین او روسیې په طالبانو غږ وکړ، څو یو داسې حکومت جوړ کړی، چې په افغانستان کې د ټولو افغانانو استازیتوب وکړي. په داسې حال کې د طالب مشران په ډیره ناهیلې کې د نړۍ څخه د خپل حکومت په رسمیت پیژندلو تمه لري. لویدیځه نړۍ او د نړۍ زبرځواکونه غواړي، د افغانستان نوی رژیم په رسمیت نه پیژندلو له لارې د بشري حقونو درناوی او منلو ته اړ وباسي. دا دریځ د نړیوالو یو سېمبولیک سیاست دی. ځکه د لویدیځولو په سترګو کې طالبان یوازې یو بریالي پاڅونی غورځنګ نه دی. بلکې دوی القاعدې ته د نږدیوالي له امله او د یوه ترهګر سازمان په توګه پیژندل کیدو له امله دی. اروپایي ټولنه هم د طالبانو واکمنۍ ته د افغانستان د حکومت په سترګه نه ګوري. د افغانستان ملي پانګه هم له همدې امله کنکړل شوې ده. افغانستان ته د لویې لویې بیرته ورسندلو سره بهرنې پردې ځواکونه هلته سیاست کوي، روسیه، چین او پاکستان هڅه کوي، څو په افغانستان کې ډیر سیاسي وزن ترلاسه کړي، د دوی دا سیاستونه په کابل کې افغان سیاسيونو ته سرخوړی هم جوړي دي. تېره اوونۍ روسیې، چین او پاکستان په دې هوکړه وکړه، چې د ملګرو ملتونو د بندیزونو له لیسټ څخه د طالبانو استازي نومونه وباسي. روسیې د خپل ځانګړي استازي جګپوري ډیپلومات په مشرۍ ضمیر کابلوف د ښو اړیکو او تجربو سره په کابل کې کینولي دي. هغه څو ځلې طالبان د خبرو اترو لپاره ماسکو ته ور بللي دي. د افغانستان خطرناکه ګاونډی هیوادونه د ویرې او پراګمیتېږم سیاست ترمنځ ولاړل دي. د طالبانو واکمنۍ د افغانستان ګاونډیو هیوادونه لپاره نوي ننګوني رامنځته کړي دي. د افغانستان خطرناکه ګاونډي د خپلو پوځونو سره د افغانستان په رسمي او نارسمي پولو کې د تیارسۍ په حال کې ولاړ دي. پوښتنه دا ده، چې کوم ګاونډی هیواد به د طالبانو واکمني لومړۍ په رسمیت وپېژني؟

پای